

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διχτ. 12.
Εξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησία . . δρχ. 12.
Εξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐ-
τησία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.
ἑκαστον φύλλον τιμᾶται λ. 30.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιτὰς θεοὺς δευτέρους σπτηρεῖν καὶ ἡ παραβαί-
τειν τις αὐτοὺς ἢ θεωρεῖται ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύει καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . δρχ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα
τὸν στίχον Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ ἐν-
σχημῶς γεγραμμένοι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναι τινος βα-
ναύσας ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν
στίχον λεπτ. 40.

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἐὰν οἱ διέποντες νῦν τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης
διανοῶνται νὰ παρεμβῶσιν εἰς τὰ ἐν τῇ Ὀθωμα-
νικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀπὸ τινος διαδραματιζόμενα
πρὸς μόνον τὸ τέλος τοῦ καταστήσαι ἀνεκτὴν καὶ
ἀνθρωπινωτέραν τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῶν
ὑποτελῶν αὐτῇ λαῶν, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ
παραταθῇ ἐπὶ τίνα χρόνον ἔτι ἢ ἐπὶ τούτων ἐπικυ-
ριαρχία τῆς Υ. Πύλης, τοῦτο μέλλει νὰ ἀποβῇ ὡ-
φέλιμον διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ὅστις πανταχοῦ τοῦ
Ὀθωμανικοῦ Κράτους εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης ἀ-
νέκαθεν ὦν ἐπιβεδομένος, καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κα-
τὰ θάλασσαν προέχει ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πασῶν
τῶν ἄλλων ὑποτελῶν τῇ Τουρκίᾳ φυλῶν. Διότι ἡ
κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἑλληνικὴ φυλὴ οὐ μόνον ὡ-
λικῶς προάγεται ὁσημέραι ἀλλὰ καὶ διανοητικῶς
ἀναπτύσσεται, πανταχοῦ συνιστῶσα ἐκπαιδευτήρια,
συλλόγους ἐγκαθιδρύουσα καὶ πρὸς ἕνα καὶ μόνον
σκοπὸν ἀφορῶσα, τίνι τρόπῳ δηλ. τὸ πνεῦμα τοῦ
Ἑλληνισμοῦ θὰ κατισχύσῃ τῆς ὕλης καὶ τῆς ἀμα-
θείας τῶν ὁμοδούλων, καὶ τίνι τρόπῳ θὰ ἀναγκασ-
θῶσι νὰ ὁμολογήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ πρὸς τὸ μέλ-
λον ἀμβλυωπεῖς καὶ ἄσπονδοι ἐχθροὶ του, ὅτι εἰς
οὐδένα ἄλλον δύνανται νὰ ἐμπιστευθῶσι τὴν τύχην
τοῦ θρόνου τῶν Παλαιολόγων ἢ εἰς τοὺς φυσικοὺς
αὐτοῦ κληρονόμους καὶ τοὺς νομίμους αὐτοῦ προ-
κατόχους. Ἐὰν δὲ ἄλλως ἀπεφάσισαν νὰ διαθῶσι
τὰ κατὰ τὴν γείτονα Ἐπικράτειαν, ἥτοι νὰ κατα-
λίπωσιν αὐτὴν εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, ὅπως σπαρα-
χθῇ ὑπὸ ἐμφυλίων σπαραγμῶν καὶ σπαράξῃ ἐκ-
πνέουσα ὅσους ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῆς ἀγωνίᾳ προ-
φθάσει, τότε αἱματηρότατος προαγγέλλεται καὶ ὁ-

λως ἐγγὺς ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀγὼν, τῶν πα-
ριστριῶν λαῶν ἀπροκαλύπτως ἀπειλούντων τὴν
Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν δι' ἐνόπλων ἐπεμβά-
σεων. Ποία μέλλει νὰ ᾖ ἡ ἔκβασις μιᾶς γενι-
κῆς ἐξεγέρσεως τῶν Σλαβικῶν φυλῶν κατὰ τῶν
κρατούντων ὀθωμανῶν, οὐδεὶς νὰ προῖδῃ δύναται,
ἀναμφιβόλως ὁμῶς δύναται νὰ προείπῃ ὅτι ὁ ἀγὼν
αὐτῶν, ὑποβοηθούμενος ἀπαρατηρήτως παρὰ τῶν
ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν ἐντελῇ ἐξασθένει τῆς
Ὀθωμανικοῦ Κράτους, θέλει ἐπὶ τέλους ἐπιφέρῃ
τὴν πτώσιν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί θέ-
λει πράξῃ ἡ Ἑλλάς, ἥς τὰ συμφέροντα ἀναποσπά-
στως συνδέονται μετὰ τῶν δούλων Ἑλλήνων, καὶ
ὧν αἱ τύχαι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρουσι τοῖς Ἑλλη-
σιν; Καὶ θέλουσα ἡ Ἑλλάς νὰ τηρήσῃ αὐστηράν
οὐδετερότητα ὡς πρὸς τὸν προσεχῶς μελετώμενον
ἀγῶνα, πῶς θὰ δυνήθῃ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐαυτῆς θέ-
λησιν εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς δουλείας πιεζομένους Ἑλ-
ληνας; Τούτων δὲ προσχωρούντων εἰς τὸν κοινὸν
ἀγῶνα πῶς θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐλευθέρους Ἑλλη-
νας καὶ τοὺς ὁμογενεῖς νὰ μὴ μεθέξωσιν αὐτοῦ καὶ
νὰ μὴ ὑποδομηθῶσιν αὐτόν; Τις δὲ Ἑλληνας θέλει
τολμήσῃ νὰ ἀποκλείσῃ τὰς θύρας τοῦ οἴκου του εἰς
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀγωνιζομένων ἀ-
δελφῶν του, ὅταν ἡ διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς
προσφύγῳσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἄσυλον
ἐκζητοῦσαι; Ἰδοὺ ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως ἡ Ἑλ-
λάς καὶ ἄκουσα μέλλει νὰ ἐμπερδευθῇ εἰς τὸν ἀ-
γῶνα τοῦτον, καὶ ἄκουσα θέλει θεωρηθῇ ὡς παρα-
βαίνουσα τὰς διεθνεῖς συνθήκας. Ἡ Τουρκία τότε,
παρεξηγοῦσα ὅλως τὰς διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος,
θέλει πάντως ἀναλάβῃ καὶ τὸν κατ' αὐτῆς ἀγῶνα
καὶ ἰδοὺ οἱ στόλοι αὐτῆς τὰς Ἑλληνικὰς περιπλέ-

οντες θαλάσσας καὶ καταστρεφόμενοι, δι' ἡ φιλο-
καλία καὶ ἡ φιλεργία τοῦ ἔθνους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
νὰ ἀνεγείρῃ ἡδυνήθη.

Εὐχόμεθα νὰ λυθῶσιν ἄλλως τὰ κατὰ τὴν Ὀ-
θωμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τρό-
πος τῆς ἀναιμᾶκτου καὶ ἀθορύβου ἀποκαταστά-
σεως τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως ἐν αὐτῇ ἂν ὁ-
μῶς συμβῇ τὸ ἐναντίον, ὅπερ τοῦ πιθανοῦ πιθανώ-
τερον, τότε πάλιν ἡ Ἑλλάς ἀπαράσκευος θὰ πα-
ρουσιασθῇ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ αἱματηροῦ τούτου
ἀγῶνος, καὶ διὰ τὴν ἀπρονοησίαν αὐτῆς ταύτην θὰ
κατασταθῇ καὶ πάλιν καταγέλαστος, ἢ πρέπει ἐγκαί-
ρως νὰ προνοήσῃ περὶ πάντων;

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ, μᾶλλον δὲ ἡ Ἑλληνικὴ
Κυβέρνησις, ἐν ἡμέραις οὕτω κρίσιμοις τὸν νόμον
περὶ ἀντιβασιλείας εἰσαγαγούσα καὶ τὴν τούτου ἐ-
πιψήφισιν μετὰ τηλικαύτης σπουδῆς ἐπιδιώξασα,
ἡ εἶναι βεβαία ὅτι ἐπ' ἀνθῶν καθεύδομεν καὶ οὐδὲν
θὰ ταραξῇ τοὺς ὕπνου ἡμῶν τούτους, ἢ προσῃ-
δῇ ἐπ' ἀκανθῶν κείμεθα καὶ ἀδιαφορεῖ. Ἐὰν τὸ
πρῶτον, ἂς ἀπέλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ Βασιλεὺς
καὶ ἂς διασκεδάσῃ καὶ ἂς συσχευθῇ μετὰ τῶν ἰσχυ-
ρῶν τῆς γῆς περὶ τῆς τύχης τοῦ Κράτους του· ἐὰν
τὸ δεύτερον, τότε πῶς θέλει ἀπέλθῃ τοῦ Βασιλείου
ὁ Ἡγεμὼν, ἀφοῦ ἐκ τῶν διαθέσεων αὐτοῦ ἐξαρτᾶ-
ται ἡ τήρησις τῆς εἰρήνης ἢ τοῦ πολέμου τὸ σύν-
θημα; Τόρα νοοῦμεν κάλλιστα διὰ τί διεμαρτύρε-
το κατὰ τοῦ περὶ ἀντιβασιλείας νομοσχεδίου ἡ ἐν
τῇ Βουλῇ μειονοψηφία, τόρα πειθόμεθα ὅτι εἶχον
δίκαιον οἱ εἰπόντες ὅτι μεγάλῃν εὐθύνην ἀναδέχε-
ται εἰς ἐαυτὴν ἡ Κυβέρνησις, συντρέχουσα καὶ ὑ-
ποβοηθοῦσα τοῦτο τὸ εἰς Εὐρώπην ταξίδειον τοῦ
Ἡγεμόνος. Ὅμοιον ταξίδειον ἐν ὥρᾳ κρίσιμῳ τῆς

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ
ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
Περὶ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑΣ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.
[Συνέχεια καὶ τέλος· δρ. φύλλον 249].

Ἀλλὰ οἱ δὲ αἰρετικοὶ καὶ τὴν προσευχὴν τῶν εὐσεβῶν
πρὸς τὸν Θεὸν κακίζουσιν, ἔπειτα οὐκ οἶδμεν ὅπως αὐτὴν
μόνον τῶν μοναχῶν καταγορεύσι. Τὴν προσευχὴν τοῖνον ἡ-
μεῖς ὁμιλοῦμεν μετὰ Θεοῦ καὶ πρεπόντων ἀγαθῶν αἰτησιν, παρ'
οὗ λαβεῖν ἐλπίζομεν, ἀνάβασιν τε νοῦ πρὸς Θεόν, καὶ εὐσεβῆ
πρὸς Θεὸν ἀπευθυνομένην διάθεσιν, ζήτησιν τῶν ἀνωτέρω, ψυ-
χῆς ἀγίας βοήθημα, λατρείαν τῷ Θεῷ κεχαρισμένην, σημείον
μετανοίας καὶ βεβαίας ἐλπίδος οἶδαμεν γίνεσθαι δὲ ἡ νῶ
μόνῳ, ἢ νῶ καὶ φωνῇ θεωρεῖσθαι ἐν αὐτῇ θεωρίᾳ τῆς ἀγα-
θότητος, καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, ἀναξιοσύνην τοῦ αἰτοῦν-
τος, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ ἐπαγγελίαν τῆς μελλούσης πρὸς
Θεὸν ὑποτάξεως· ἔχειν δὲ αὐτὴν πίστιν, καὶ ἐλπίδα, καὶ δι-
αμονήν, καὶ τήρησιν τῶν ἐντολῶν, καὶ κατὰ πρῶτον λόγον
αἰτήσιν τῶν οὐρανίων· πολλοὺς δὲ ἔχειν τοὺς καρπούς, οὓς

περιττὸν ἐγκαταλέγειν γίνεσθαι δὲ συνεχῶς, ἐπιτελεῖσθαι
δὲ ὁρίῳ καὶ γονυκλίτῳ σχήματι. Τσαύτη δὲ ἡ παρ' αὐτῆς
ὥφελεια, ὥστε καὶ ψυχῆς τροφήν καὶ ζωὴν ὁμολογεῖσθαι. Συ-
νάγεται καὶ ταῦτα πάντα ἐκ τῆς Θείας Γραφῆς, ὥστε εἴ τις
τούτων ἀπόδειξιν αἰτεῖ, ὁμοίως ἄρρονι, ἢ τυρῷ περὶ τοῦ ἡ-
λιακοῦ φωτός ὥρᾳ μεσημβρίας καὶ αἰθρίας ἀμφοδητόντι.

Οἱ δὲ αἰρετικοὶ βουλόμενοι μηδὲν, ὧν Χριστὸς ἐπέτρεψεν
ἀπαράθραστον ἔσσαι, καὶ ταύτης καθήκοντα. Αἰσχυρόμενοι
δ' οὕτω φανερώς ἀπεθεῖν, τέως μὲν περὶ προσευχῆς, ἀπλῶς
μὴ γίνεσθαι οὐ κωλύουσι, ταῖς τῶν μοναχῶν δ' εὐχαῖς ταρατ-
νται, ὅπερ καὶ αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα τοῖς ἀπλοῖς μῖσος
κατὰ τῶν μοναχῶν θῶσι πρὸς τὸ μὴ ὅλως ἀνέχεσθαι τούτους,
τυχόν ὡς βεβήλους καὶ νεωτεριστὰς ὄραν, μὴ ὅτι γε ἀνέγε-
σθαι τὰ τῆς εὐσεβείας, καὶ ὁρθοδόξου πίστεως δόγματα διδά-
σκεσθαι παρ' αὐτῶν. Σοφὸς γὰρ ὁ ἀντίδικος περὶ τὸ κακὸν
καὶ ἀγχίνους περὶ τὰ μάταια, ὅθεν καὶ τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ
(οἱ οἱ αἰρετικοὶ οὗτοι μάλιστα) οὐκ ἔστι τοσοῦτον καταθύ-
μιον εὐσεβεῖν, ὅσον περισπούδαστον τὸ ἀείψιτε ἐκτραχίλαζεν
ἐπὶ βάθει κακῶν, καὶ ἐκρήγνυσθαι εἰς τόπους, οὓς οὐκ ἐπισκο-
πεῖ Κύριος.

Ἐρωτητέον οὖν αὐτοῦ, τίνας φασὶν εἶναι τὰς τῶν μονα-
χῶν προσευχάς; καὶ εἰ μὲν τοὺς μοναχοὺς φαῖεν ἐξ ἐαυτῶν
τινὰ ἄλλόκοτα πεποιτημένα, καὶ ἀπάθοντα τῇ ὁρθοδόξῳ τῶν
Χριστιανῶν θρησκείᾳ· καὶ αὐτοὶ ξυντιθέμεθα, καὶ τοὺς μονα-
χοὺς οὐ μόνον οὐ μοναχοὺς, ἀλλ' οὐδὲ Χριστιανούς φημέν.
Εἰ δ' οἱ μοναχοὶ διηγούντο ἐν ἐκστάσει τὴν δόξαν, καὶ τὰ
θαυμάσια τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεχῶς, καὶ ἀδιαλείπτως, καὶ ἐν
παντὶ καιρῷ τὸ Θεῖον, ὡς δυνατόν ἀνθρώπου, ὕμνοι· καὶ ὁ-

ζολογίας καταγεραίρουσι, πῇ μὲν τὰ τῆς Γραφῆς δηλονότι
ψάλλοντες, πῇ δὲ τοὺς ὕμνους ἐκ τῆς Γραφῆς συναγοντες, εἴ-
τον συναδᾶ ἐκείνη φθγγόμενοι. Ἀποστολικὴν καὶ Προφητι-
κὴν, μᾶλλον δὲ Κυριακὴν ἔργον αὐτοῦ πληροῦν ὁμολογοῦμεν.

Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρακλητικῇ, τριφύλλῳ καὶ μνηκῇ ψάλ-
λοντες μηδὲν ἀπάθον Χριστιανούς ἔργον πληροῦμεν. Πάσαι
γὰρ αἱ τοιαῦται βίβλοι περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκαμένης Θε-
ολογίας διαλέγονται, καὶ ὕμνοι πῇ μὲν συνηγμένοι ἐκ τῆς
Θείας Γραφῆς πῇ δὲ κατὰ τὴν χορηγίαν τοῦ Πνεύματος, ἵν'
ὥσι τοῖς μέλεσιν αἱ λέξεις κατάλληλοι, δι' ἐτέρων λέξεων
τὰ τῆς Γραφῆς, ἄδωμεν. Ἐπειτα ἵν' ὅλως ἡ κατάδηλον, ὅτι
τὰ τῆς Γραφῆς αἱ ψάλλοντες, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὕμνων λεγομέ-
νω τροπικῶς στίχον τῆς Γραφῆς ἐπιλέγομεν. Εἰ δὲ καὶ θη-
λομεν καὶ ἀναγινώσκωμεν· εἰπάτωσαν αὐτοὶ ποῖον ἐκείνων τὸ
βλάσφημον καὶ μὴ εὐσεβές, καὶ μετ' ἐκείνων τούτους ἀποδι-
ώξωμεν.

Εἰ δὲ καὶ μόνον τοῦτο φασί, τὸ συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως
προσεύχεσθαι, κακὸν τί αὐτοῖς καὶ ἡμῖν; μαχέσθωσαν Χριστῷ
(καθάπερ καὶ μάχονται) εἰπόντι τὴν τοῦ ἀδίκου κριτοῦ παρα-
βολὴν πρὸς τὸ δεῖν συνεχῶς προσεύχεσθαι, καὶ διδάξαντι
ἀγρυπνεῖν καὶ εὐχεσθαι, φυγεῖν τὰ θλιβερά καὶ σταθῆναι ἐμ-
προσθεν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἀνθρώπου· μαχέσθωσαν Παύλῳ πρῶτης
πρὸς Θεσσαλ. κεφαλῇ πῆμπτῳ καὶ ἄλλαχού ἐν πολλοῖς.
Ἐὼ λέγειν τοῦ Θεοῦ τῆς Καθολικῆς· Βικλησικῆς καθηγεμό-
νος ἀπὸ Χριστοῦ ἄχρις ἡμῶν ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς πρὸς αἰσχύ-
νην τὸ σύντονον τῆς προσευχῆς τῶν τε Προπατόρων, Ἀπο-
στόλων, καὶ Προφητῶν.

Πατρίδος, κατὰ τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα, ἐπεχείρησεν ὁ Ἡγεμὼν, ἡγευμένου τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ τοῦ καὶ νῦν κυβερνῶντος τὸ Ἔθνος, καὶ τὸ ταξείδειον αὐτὸ ἀπέβλεπε τοὺς γάμους τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ ὅμως οἱ πολλοὶ θέλουσι, καὶ ἡμεῖς τὴν γνώμην αὐτῶν ὡς ὀρθὴν ἀποδεχόμεθα, ὅτι τὸ ταξείδειον ἐκεῖνο ἐματαιώσε τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα. Οἱ γάμοι ἐκεῖνοι, κατὰ τὴν σφαλερὰν ἢ ὀρθὴν ἰδέαν τῶν πολλῶν, τὴν ἀντιζηλίαν τῶν ἄλλων δυνάμεων ἐξήγειραν καὶ τὰ ἐν Κρήτῃ εὐθὺς μετέβαλον ὅψιν, εὐθὺς κατελείφθησαν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ αἷμα τῶν ἡρωϊκῶν προμάχων τῆς καὶ τὰ θύματα τῶν ἐχθρῶν τῆς καὶ τὰ ἀνατιναχθέντα μέλη τῶν μαρτύρων τῆς μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου, μάλιστα προσηνέχθησαν ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ μάτην νῦν ἀταφα καὶ δισπαρμένα ἐπιζητοῦσιν ἱκανοποίησιν. Ἡ παλίμβουλός διπλωματία τὴν μὲν Κρήτην ἀφῆκε νὰ σπαράσσεται ἀκόμη ἕως τὸρα θηριωδῶς παρὰ τῶν ἀγρίων κατακτητῶν τῆς, τὴν δὲ Ἑλλάδα διότι συνεπάθησεν ὑπὲρ τῶν ὁμοφύλων, ἐπεβάρυνε μὲ σπουδαῖον ἐσωτερικὸν χρέος, ὡς ἡναγκασμένην νὰ τρέφῃ καὶ περιθάλπῃ τοὺς εἰς αὐτὴν προσφυγόντας ἀδελφοὺς Κρητάς. Παραλείπομεν τὸρα τὰς ἰδιωτικὰς θυσίας τῶν ἡμεδαπῶν καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, καὶ τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον τοσούτων λογάδων ἐθελοντῶν, πρὸς βοήθειαν τῶν ἐπὶ τῆς νήσου ἐκείνης μαχομένων προσδραμόντων, καὶ καταλήγομεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος τούτου, τοῦ τόσῳ σκληροῦ μὲν διὰ τὴν ἡρωίδα νῆσον, τόσῳ αἰσχροῦ δὲ διὰ τὴν προδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς διπλωματίας ἐλευθεραν Ἑλλάδα. Δὲν θέλομεν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς μίαν κακὴν πρόθεσιν τοῦ τότε καὶ νῦν πρωθυπουργοῦ τὰ γενόμενα, διότι τοῦτο ἤθελεν εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ ἀνδρός, μᾶλλον θέλομεν νὰ ὑπολάβωμεν τοῦτο ὡς λάθος ἐξ ἀβουλίας ἢ κακῆς τῶν μελλόντων νὰ συμβῶσιν ἐκτιμήσεως προελθόν, διότι ἄλλως δὲν ἤθελεν σήμερον ἐπιπίπτῃ κατ' αὐτοῦ τὰ τοῦ πανσλαυτισμοῦ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τόσον ἀπροκαλύπτως καὶ τόσον ἀνάνδρως. Θέλομεν νὰ ὑποδείξωμεν αὐτῷ ὅτι ἐν ἡμέραις οὕτω κρίσιμους διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν καθόλου Ἑλληνισμόν, οἱ Ὑπουργοὶ, ὡς ὑπεύθυνοι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον καὶ ὡς σύμβουλοι τοῦ Στέμματος, καθήκον ἔχουσι νὰ ὑποδείξωσιν εἰς τὸν Ἡγεμόνα ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Βασιλείου ἀπομάχρυνσις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἔργον συνέσεως, μηδὲ πρέπει νὰ μένῃ τὸ Κράτος ἄνευ κεφαλῆς καὶ ἡ Ἑθνικὴ ναὺς ἄνευ Κυβερνήτου, ὅταν τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν βαρόμετρον προαγγέλλει φοβεράν καταιγίδα ἐν τῇ γείτονι χώρᾳ, ὅταν τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν στοιχεῖα ἀπειλητικῶς ἤρχισαν νὰ συγκροῶνται. Τόσῳ μᾶλλον δὲ ὀφείλει νὰ προσέξῃ εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, ὅσα ἀκούεται περιადομένη ἢ φήμη, ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος

ἀναχώρησις τοῦ Ἡγεμόνος ἡμῶν ὑπαγορεύεται ὑπὸ πανούργου καὶ δολίης πολιτικῆς, ὑπὸ πολιτικῆς πᾶν ἄλλο ἢ τὴν πρόδοσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπιθυμούσης.

Πιθανὸν ὅλα ταῦτα νὰ ᾔναι σπερματολογίαι καὶ ἔωλοι κρίσεις τῶν σπουδαζόντων νὰ φαίνωνται ὅτι εἰσδύουσιν εἰς τὰ μυχαίτατα τῶν διανοημάτων τῆς περὶ τὴν Ἀνατολὴν ἀπασχολημένης νῦν διπλωματίας, ἀλλ' ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ φέρομεν αὐτὰ εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ ὅπως λάβωσιν ἀφορμὴν καὶ σκεφθῶσιν ὠριμώτερον περὶ αὐτῶν οἱ ἀρμόδιοι καὶ ἀναστειλῶσιν ἢ καὶ νὰ ἐπανορθώσωσιν αὐτὰ ἐὰν ᾖσιν ἀληθῆ, καὶ ὅπως μὴ περιπέσωσιν εἰς δεῦτερον πολιτικὸν σφάλμα, διότι τὸ δὲ εἰς ἐξ αμαρτεῖν οὐ σοφῶν ἀνδρῶν. Ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὸ κύριον ζήτημα τοῦ παρόντος ἀρθροῦ λέγομεν, ὅτι λίαν ἀναγκαῖα θεωρεῖται ἡ παραμονὴ τοῦ Βασιλέως ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Ἑθνους Του, ἐφ' ὅσον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὑπὸ νέας φάσεις παρυσιάζεται τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, καὶ ἀντὶ νὰ βελτιοῦται ἡ κατάστασις τῆς πανολεθρίας ἀπειλουμένης γείτονος χώρας, αὕτη ὁσμέραι ἀποβαίνει ἀπελπιστικώτερα καὶ οὐδεὶς γινώσκει σήμερον ἂν αὕτη αὔριον δὲν θέλει καταντήσῃ ὅλως ἀπελπιστική. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡμεῖς εὐρισκόμενοι εἰς οἷαν εὐρισκόμεθα νῦν κατατάσσασιν, ἥτοι ἄνευ οὐδεμιᾶς παρασκευῆς, πῶς θέλομεν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, ἢ πῶς θέλομεν πράξῃ ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡμῖν ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅταν ὁ μὲν Ἡγεμὼν ᾔναι ἀπὸν ἡμεῖς δὲ ἄσύντακτοι καὶ ὅλως ἀνέτοιμοι. Ἐχουσι λοιπὸν καθήκον οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους νὰ προνοήσωσι περὶ πάντων καὶ νὰ μὴ ἐμπιστεύωνται τὰς τύχας τῆς Πατρίδος εἰς τὰς διαθέσεις τῆς διπλωματίας, διότι αὕτη, ἡ ὑποκύπτει εἰς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων καὶ διατίθεται σύμφωνα πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς ὁργανισμοὺς τῶν πρὸς τὴν πρόδοσιν καὶ τὰς ἐλευθερίας χωροῦντων λαῶν, ἡ δυσωπεῖται τὰ Ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα βλέπει ὅτι εἶναι ἔτοιμα νὰ λάβωσι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν, διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων ὅσα αὕτη ἡ δὲν θέλει ἢ δὲν διανοεῖται νὰ παραχωρήσῃ αὐτοῖς. Δέον λοιπὸν νὰ παρασκευασθῇ τὸ Ἔθνος ὅσον ἐνεστὶ ταχέως καὶ νὰ ἀναμετρήσῃ τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις καὶ οὕτω παρασκευαζόμενον νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ περισκοπῇ τὰ περίξ αὐτοῦ, τὰ ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ τὰ πόρρω αὐτοῦ διαπραττόμενα ἢ βουλευόμενα. Ἐὰν δὲ ἄλλοτε δι' ἀλόγους καὶ ἀνθεθνικὰς ἰδέας προέβαινόν οἱ κυβερνῶντες τὴν Πατρίδα εἰς ἐκτάκτους συνόδους τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, καὶ τοῦτο ἐγένετο πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, ἄνευ σπουδαίας ἀνάγκης ἄλλὰ μόνον διότι οὕτω ἤθελεν νὰ πράττωσιν οἱ Κυβερνῶντες ἡμᾶς, εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἢ χρήσις τοῦ τοιοῦτου μέτρου ὑπαγορεύεται ὑπὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιοπροπέας τῆς Πατρίδος, ὑπὸ τῶν

ἀληθῶν καὶ εἰλικρινῶν συμφερόντων τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, χάριν τῆς ἐνότητος τοῦ ὁποῦ ἐσχηματίσθημεν εἰς ἐλεύθερον Ἔθνος καὶ χάριν τῶν πόθων τοῦ ὁποῦ ὀφείλομεν τὸ πᾶν, καὶ ζωὴν, καὶ περιουσίαν, καὶ ὅ,τι πολῦτιμον ἐν ἀνθρώποις νὰ ἴσασθωμεν.

Τίνων δικαιωμάτων τὴν ἐξάσκησιν ἐν νῷ ἔχουσιν οἱ παρίστριοι λαοὶ πρὸ καιροῦ συνέρχονται εἰς συζητήσεις καὶ ψηφίζουσι δαπάνας ἐκτάκτους καὶ παρασκευάζονται εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις; Τάχα μείζονας ἀξιώσεις ἔχουσιν ἡμῶν οὗτοι ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ κρείσσονας περὶ τῶν σκοπούμενων ἐλπίδας; Τάχα μείζον ἡμῶν ἡγωνίσθησαν οὗτοι κατὰ τῶν κρατούντων καὶ πλειότερον εἶναι τὸ αἷμα τὸ παρ' αὐτῶν ἐκχυθὲν παρὰ τὸ ἡμέτερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας; Καὶ ὅμως καὶ τοὶ καθ' ὅλα μειονεκτοῦντες ἡμῶν, καίτοι τυγχάνοντες ὁσημέραι ἀναιμωτί τηλικούτων παραχωρήσεων παρὰ τῶν κρατούντων, οὐ μόνον δὲν ἐχορτάσθησαν, ἀλλ' ὡς αἰτεῖν εὐρόντες τὴν παρὰ τὰ πλευρά αὐτῶν ἐξεγερθεῖσαν παρ' ὁμοφύλων ἐπαναστάσιν, ἀπειλοῦσι τῇ Τουρκίᾳ τὴν διάρρηξιν τῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐνοπλον ἐπίθεσιν. Ἐὰν δὲ αἱ ἀπειλαὶ γείνωσι πράγμα, καὶ κατισχύσωσι, καὶ θὰ κατισχύσωσιν ἐν ὅσῳ βοηθοῦνται τόσῳ προδήλως παρὰ τῶν ἰσχυρῶν γειτόνων τῶν, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ πρὸς ἡμᾶς θὰ διαμφοισθῇ τὸ πάτριον ἔδαφος, καὶ εὐμενῇ καὶ συμπαθῇ θὰ ἔχωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν ἄστοργον διπλωματίαν, ὅταν παρασταθῶσιν ὡς ἀθληταὶ τῆς δεσποζούσης αὐτῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν χωρῶν ἡμῶν φυλῆς. Ἡμεῖς δὲ ὅταν δεδεμέναις χερσὶν ἀποθεώμεθα καὶ ἀποθαυμάζωμεν τὰς πράξεις καὶ τὰ τούτων κατορθώματα, ἐπόμενον εἶναι νὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν καὶ θέλοντες νὰ λύσωμεν αὐτὰς δὲν θὰ δυνηθῶμεν καὶ θὰ ἀποθάνωμεν τὸν θάνατον ἐκεῖνον τὸν εἰς βλάβην καὶ ἀπερισκέπτους ἀρμόζοντα, καὶ θὰ καταστῶμεν τὸ ὄνειρον καὶ ἡ χλεύη ὅλου τοῦ Κόσμου. Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν λέγοντες ὅτι βαρεῖν φέρεται εὐθύνην ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐὰν ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ Ἡγεμὼν, οὕτω σοβαρῶς ἐχόντων τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πραγμάτων, βαρυτέρων δὲ ἐὰν καταλήπῃ τὸ Ἔθνος ἀπαράσκευον ἐν οὕτῳ κρίσιμῳ στιγμῇ, καὶ τότε μόνον, ὅταν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα προσκρούσῃ ἐπὶ τῆς ῥινὸς τοῦ Ἑθνους, ἀνανήψῃ καὶ θελήσῃ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἀπὸ πολλοῦ μὲν χρόνου ἔδει αἱ κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεις νὰ πράττωσιν καὶ ὅ,τι ἀπὸ τοῦδε ὀφείλει νὰ πράξῃ ἡ ἐνεστῶσα. Ἐὰν ὅ,τι λέγομεν ᾔναι σύμφωνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἑθνους καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἂς ὑποστηρίχθῃ τοῦτο ὁμοφώνως παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἂς διατυπωθῇ καὶ ἐκδηλωθῇ προσηκόντως διὰ τῆς δημοσιότητος. Ἐὰν δ' ἄλλοι ἄλλως σκέπτονται οὗτοι ἂς ἐκφέρωσι τὰς ἑαυτῶν σκέψεις κατὰ τὰς ἰδίας κρίσεις, διότι ἡ σιωπὴ ἐν τοιαύταις στιγμαῖς εἶναι ἐπίμεμπτος καὶ ἡ μὴ ἐκδήλωσις τῆς κοινῆς γνώμης κατακριτέα, ὡς μὴ φωτίζουσα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου καὶ μὴ διδοῦσα αὐτῇ ἀφορμὴν νὰ σκεφθῇ περὶ ζητημάτων τόσῳ σπουδαίων καὶ τόσῳ ζωτικῶν διὰ τε τοὺς Ἑλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ὡς ἐκ τῆς θέσεώς τῆς καὶ γελοῖον θὰ ᾔναι καὶ ἀνάξιον τῆς προγονικῆς τῆς εὐκλείας, ἂν πέρωται νὰ διαδραματίσῃ Θεοσίου πρόσωπον ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προσεχῶς ἀπειλουμένῳ νὰ συστῇ θεάτρῳ αἱματηροτάτου πολέμου.

Εἰ οὖν τὰ τῶν μοναχῶν ἐστὶ τὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν, ὁ δὲ εἰπεῖν, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τῶν Προπατόρων αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, δὴλον ὅτι αἱ τῶν μοναχῶν εὐχαὶ καρποὶ εἰσὶ τοῦ τῶν χαρισμάτων Δοτῆρος Ἀγίου Πνεύματος. Ἄ δὲ αἱρετικοὶ κεκαينوτομήκασιν ἐν τε τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν Θεῶν βλασφημοῦντες, καὶ τὴν Θεῖαν Γραφὴν παρεξηγούμενοι, κολοθῶντες καὶ καθυβρίζοντες, τοῦ διαβόλου εἰσὶ σοφίσματα τε καὶ ἐφευρέματα.

Ἀλυσitelές δὲ καὶ τὸ, ἀδύνατον τῇ Ἐκκλησίᾳ βρωμάτων τινῶν ἀποχὰς καὶ νηστείας διατάττειν ἄνευ βίας καὶ τυραννίδος. Ἡ γὰρ Ἐκκλησία πρὸς νέκρωσιν τῆς σαρκὸς καὶ ὅλως τῶν παθῶν, μᾶλλον καλῶς ποιοῦσα διατάττει ἐπιμελῶς τὴν προεὐχὴν καὶ τὴν νηστείαν, ἥ ἐραται καὶ τύποι γεγόνασιν οἱ Ἅγιοι πάντες, δι' ὧν τῇ ἀνωθεν χάριτι καθαιρούμενος ὁ ἀντίδικος ἡμῖν διάβολος σὺν τοῖς στρατεύμασι καὶ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ῥαδίως τελευτᾷ ὁ προκείμενος τοῖς εὐσεβέσι δρόμος. Ταῦτα οὖν σκεπτομένη ἡ ἀπῆλος ἀπανταχοῦ Ἐκκλησία, οὐ βιάζει, οὐδὲ τυραννεῖ, ἀλλὰ παρακαλεῖ, νουθετεῖ, διδάσκει τὰ τῆς Γραφῆς, καὶ πείθει τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ ἀψυχ ἔτος τὸ Σωτήριον, ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, ἐλὲν Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμένης Πατριάρχης, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ἀποφαινομαι καὶ ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τῆς καθ' ἡμᾶς

τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολικῆς, καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, ἐλὲν Θεοῦ, Πατριάρχης τῆς μεγάλης Θεοῦ πόλεως Ἀντιοχείας, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ συναποφαινομαι καὶ βεβαιῶ καὶ ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ καὶ Ἀποστολικῆς, καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ἐλὲν Θεοῦ, Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ἀποφαινομαι, καὶ ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολικῆς, καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, συμπεγγόμενος τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω ἁγίοις Πατριάρχαις καρδίᾳ καὶ στόματι, ἀ καὶ κηρύττω ἄχρις ἐσχάτης μου ἀγαπῆς.

Ο ΚΥΖΙΚΟΙ ἈΝΤΩΝΙΟΣ, ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν δόξαν τῆς καθολικῆς, Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ὁμολογῶ καὶ κηρύττω ταύτην εἶναι τὴν δόξαν τῆς καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ὁμολογῶ ταύτην εἶναι τὴν δόξαν τῆς καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΧΑΛΚΙΔΟΝΟΣ ΠΑΧΩΜΙΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ὁμολογῶ καὶ κηρύττω ταύτην εἶναι τὴν δόξαν τῆς καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ὁμολογῶ καὶ κηρύττω ταύτην εἶναι τὴν δόξαν τῆς καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΘΙΜΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, ταύτην εἶναι τὴν δόξαν ὁμολογῶν καὶ κηρύττων τῆς καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ο ΒΑΡΝΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα, καὶ ὁμολογῶ καὶ κηρύττω ταύτην εἶναι τὴν δόξαν τῆς καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

— Καθὼς βλέπων τις τὰς κακὰς πράξεις τῶν ἄλλων, τὰς ἀποδοκιμαζέει καὶ τὰς κατακρίνει, καὶ εὐρίσκων ἐπ' αὐτῇ

των αντικείμενα κατηγορίας ἀρχεται νὰ τὰς ἐλέγχει καὶ νὰ τὰς φέρῃ εἰς φῶς· οὕτως ὁμοίως πρέπει νὰ ῥίπτῃ τις καὶ βλέμματά τινά ἐπὶ τῶν καλῶν πράξεων, ἐπαινῶν καὶ φέρων αὐτὰς ὡς παραδείγματα εἰς τοὺς ἄλλους. — Οὕτω π. χ. ἄξιοι μεγίστου ἐπαινοῦ εἶναι οἱ Ἀδελφοὶ Πιρπισόπουλοι οἱ ὁποῖοι ἀνοίξαντες πρὸ πολλοῦ μικρὸν πιλοποιεῖον ἀπέναντι τῆς πλατείας Λεωτσαίου ἐργαζόμενοι ἐπιμόχθως, ἀνακουφίζοντες πολυμελῆ οἰκογένειαν, περιποιοῦμενοι τοὺς φίλους αὐτῶν, καὶ ἀποβλέποντες πρὸς πᾶν καλόν. Οἱ νέοι οὗτοι δραστήριοι, ἐνεργητικοί, ἐπιδέξιοι εἰς τὸ ἐπάγγελμά των, δύνανται μικρὰν τινὰ ὑποστήριξιν ἔχοντες ἐπὶ νὰ ἐπαυξήσωσι τὸ ἐπάγγελμα των καὶ νὰ ἀποδώσιν ὠφέλειον εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀνακουφίζοντες τὴν οἰκογένειάν των καὶ προετοιμάζοντες τὸ μέλλον των. Ἐσχάτως μάλιστα ἐκόμισαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀξιόλογον τῆς ἐργασίας των ὕλην. Οἱ προσερχόμενοι λοιπὸν εἰς τὸ εἰρημένον πιλοποιεῖον θέλουσι μείνει κατὰ πολλὰ εὐχαριστήμενοι, ὡς ἐκ τῆς μετρίας τιμῆς καὶ ὡς ἐκ τῆς καλῆς ἐργασίας των.

— Εἴχομεν γράψῃ τὸ ἀνωτέρω διάφορον περὶ χαρταπαίγνιου, ὅτε ἐμφανισθεῖς εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν κύριός τις, πλήρης ἀγανακτήσεως κατὰ τοῦ κ. Ἀστυνόμου, παρεκάλει νὰ καταχωρίσωμεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι διατριβὴν, σφόδρα ἐπικρινούσαν τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀστυνομίας ὡς μεροληπτῆς περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς καὶ μὴ ἐφαρμοζούσης τὴν κατὰ τῶν χαρτοπαικτῶν Ἀστ. διάταξιν κατὰ πάντων ἐν γένει τῶν εἰς ταῦτα καταγινόμενων. Τὴν διατριβὴν ταύτην δὲν ἠθελήσαμεν νὰ δεχθῶμεν, καίτοι ὄντος ἐτοιμοῦ τοῦ διατριβογράφου νὰ καταβάλλῃ ἡμῖν τὸ τῆς καταχωρίσεως τίμημα, διαβεβαιώσαντες αὐτὸν ὅτι οἰκοθεν θέλομεν κάμῃ τὰς αὐτὰς περίπου παρατηρήσεις εἰς τὸν κ. Ἀστυνόμον. Συνεπεῖς λοιπὸν πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν ταύτην, παρατηροῦμεν τῇ Ἀστυνομίᾳ ὅτι ὀρεῖται νὰ καταδιώξῃ τὸ χαρτοπαίγνιον ἐκ τινων δωματίων τῶν Ξενοδοχείων, ἐκ τινος ζυθοπωλείου καὶ ἰδίως ἐκ τῆς Λίσχης. Τὸ δὲ νὰ περισπᾶται καταδιώκουσα μόνους τοὺς ἐν τισι καφενείοις χαρτοπαίκτης, τοὺς δὲ προὔχοντας, (ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν αὐτὴν ἐν τῇ μνηστειᾷ διατριβῇ φράσιν) ν' ἀφήνῃ ἀνεόχλητους, τοῦτο καὶ ἄδικον εἶναι καὶ ἀνοίκειον εἰς Ἀστυνομίαν, αὐστηρῶς ἐπιτεταγμένην νὰ πράττῃ τὸ καθήκον αὐτῆς. Ὅστις θέλει νὰ θεραπεύσῃ κοινωνικὴν τινὰ πληγὴν, ὀρεῖται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὰς αἰτίας καὶ τὴν πηγὴν τοῦ κακοῦ, καὶ ταῦτα νὰ ἐξελείψῃ διὰ νὰ συνεξαλεφθῶσι καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Οὐαὶ δὲ εἰς ἐκείνην τὴν κοινωνίαν εἰς ἣν τὸ κακὸν παράδειγμα καὶ τὸ σύνθημα τῆς ἀλληλοχρηστεύσεως τῶν πολιτῶν δίδεται παρ' ἐκείνων, ὧν ἡ διαγωγὴ ὠρισταὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὑπόδειγμα σφόδρον καὶ ἐρρυθμοῦ βίου, τρίς οὐαὶ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ ἐκείνῃ, ἥτις τοὺς μὲν ἰσχυροὺς τῶν πολιτῶν δὲν ἀποτρέπει τῶν κακιῶν, πειράται δὲ νὰ ἀποτρέψῃ ἐκ τούτων τὸν λαόν καὶ τοὺς μιμουμένους τὰς πράξεις καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς προεχούσης τάξεως. Φίλοι ὄντες τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν πολιτῶν καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἀστυνομίας, τῆς πόλεως μας ἐνδιαφερόμενοι, ἐπεύσαμεν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν αὐτῆς τὰς ὁρὰς ταύτας παρατηρήσεις τοῦ διατριβογράφου, πεποιθῆσιν ἔχοντες ὅτι θ' ἐπέλθῃ ἄμεσος καὶ ἀδιάκритος ἢ τοῦ κακοῦ θεραπεία, ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν ἀνεχόμεθα σιωπῶντες νὰ ἀκούωμεν ἐλέγχους παρὰ τῶν παραπονουμένων, ὅτι δῆθεν σιωπῶμεν διότι εἴμεθα φίλοι τῆς ἀστυνομίας, ἢ διότι λόγοι ἰδιοτελεῖς ὑπαγορεύουσιν ἡμῖν τὸ σιγᾶν.

— Κακοκαίρια ἀπὸ τινων ἡμερῶν μᾶς ἐπεσκέφθη καὶ ὁ χειμὼν φαίνεται ὅτι κατὰ τὸ ἔ. ἔ. δριμύτερος ἔσται ἢ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἐνεκα τούτου καὶ τῶν σφοδρῶν βορείων ἀνέμων ἡ ἀτμοσφαιρική συγκοινωνία δὲν συνεμορφώθη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην μετὰ τὰ διαγράμματα τῆς.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ἦλθον εἰς λόγους νέοι τινὲς ἐνῶ συνευθύνουν ἐν τινι καφενεῷ καὶ ἐκ τῶν λόγων ἐχώρησαν εἰς ἔργα. Νέος δὲ τις παρατυχὼν καὶ παρεμβὰς νὰ προλάβῃ τὴν διὰ φονικοῦ ὀργάνου ἐπιθεσὶν ἐπληγῶν κατὰ τὸν μηρόν. Τὸ τραῦμα δὲν φαίνεται θανατηφόρον ἀλλ' ἡ θεραπεία τοῦ μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἱκανὸν χρόνον. Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν νὰ συστήσωμεν τῇ Ἀστυνομίᾳ νὰ μὴ παύσῃ ἀφαιροῦσα τὰ φονικά ὄργανα παρὰ τῶν ὠπλισμένων πολιτῶν, μηδὲ νὰ δεικνύται ἐπικινῆς κατὰ τὴν ἀνακαλυπτομένην ὅτι φέρουσι τοιαῦτα, διότι ἡ αὐστηρὰ τιμωρία τῶν μαχαροφόρων τούτων συνοδευμένη ἰδίως ὑπὸ βαρέος προστίμου θέλει ἐπιφέρει βαθμυδὸν τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

— Πρόεδρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Σύρου ἐξελέχθη ὁ κ. Ν. Π. Ράλλης, ἐπαρχιακὸς σύμβουλος τοῦ ἡμετέρου δήμου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Ν. Γ. Μαργακὸς ἐκ τοῦ δήμου Σύρου.

— Ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σημαία» ἐξεδόθη ἐν τῇ πόλει μας Ἐφημερίς τῆς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν. Εὐχόμενοι πρόδωκον εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆς.

— Καθὰ γράφει ὁ ἀξιόλογος ἡμῶν συνάδελφος «Νεολόγος» Ἀθηνῶν, μνημα μεγαλοπρεπέστατον καὶ καλλιτεχνικώτατον ἐκ λευκοτάτου μαρμαροῦ κατασκευάζεται ἐν τῷ Ἀ. Νεκροταφείῳ (Ἀθηνῶν), εἰς μνήμην τοῦ αἰοδύμου Κοραῆ. Τὴν εἰδησιν ταύτην μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Πανόπης».

— Ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ παλαιὸν βουλευτήριον χρησιμεύσῃ διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἐιδικοῦ δικαστηρίου τοῦ δικασαν-

τος τοὺς ἐπὶ δωροδοκίᾳ κατηγορουμένους πρῶτον ὑπουργοὺς μετὰ τῶν συστασιωτῶν αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ κ. Σέχος μεταβάς εἰς αὐτὸ μετὰ δύο βοηθῶν ἐξήτασε ποῖα ἐπιδιορθώσεις εἶναι ἀνάγκη νὰ γείνωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καθόσον ὡς γνωστὸν καὶ ἐτοιμόρροπον εἶναι, καὶ οὐκ ὀλίγων χρήζει τῶν ἐπισκευῶν.

— Εἰς Καφενέα τῆς Καρύστου τὴν 10 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἡ Κονδύλω Σ. Καλούπη ἐφόνευσεν τὸν ἐξ ἀθεμίτου ἔρωτος προσελθόντα καρπὸν τῆς.

— Διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Μ. Νεγρεπόντη, ἡ Ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Λονδίνου ἀνῆγγειλεν εἰς τὸν ἐν Σέραις Σύλλογον, ὅτι μέλλει νὰ στείλῃ πρὸς αὐτὸν συνδρομὴν ἐξ 150 λίρων. Ὁ αὐτὸς ὁμογενὴς πρηνέγκεν 20 λίρας πρὸς ἀνέγερσιν ναοῦ ἐν Πλεύρᾳ τῆς Μακεδονίας.

— Ἐν Χανίοις ἐγένοντο συνεισφοραὶ πρὸς ἴδρυσιν μεγάλου σχολείου ἀρρέων συνελήξαν δὲ μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον 34,223 γρόσια.

Ἡ ἐν Λονδίῳ διαμένουσα κ. Λουλίτσα Α. Μαυρογορδάτου ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων αἰσθημάτων πάντοτε ἐμφερούμενη ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὄφανοτροφεῖον τῆς πόλεως μας πενήτηκοντα δραχμάς. Τὴν θεάρεστον πράξιν αὐτῆς ταύτην φέρομεν εἰς τὴν δημοσότητα καθὼς ἐπαινετὴν καὶ ἀξιωματικόν.

Τὸ Ἀδελφάτον

ΑΛΕΞ. ΜΠΑΜΠΑΓΙΩΤΗΣ.

ΤΡ. ΠΑΠΑΔΑΜ.

Ν. Α. ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ.

Μ. ΤΣΙΒΟΥΡΑΚΗΣ.

Βιβλιοκρισίαι.

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Νεολόγου» Ἀθηνῶν ἐνθυμοῦνται βεβαίως τὰς πρὸ μικροῦ καταχωριζόμενας ἐν αὐτῷ πραγματείας περὶ γεωργίας, ἀς ὁ περὶ τὰ ἔργα ταῦτα ἐπιστημονικὴν καὶ πραγματικὴν γνῶσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν κεκτημένος κ. Α. Χριστίνης κατεχώρισεν ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἐφημερίδι, τὰ μὲν προδιδάσκων καὶ παρορμῶν τοὺς γαιοκτήμονας εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, τὴν φυτεῖαν καὶ τὴν ταύταις συμφορῇ ἀδελφὸν τὴν κτηνοτροφίαν, ἀποδείξας ὅτι ἡ ἐνάσκησις τοῦ ἔθνους εἰς τὴν μετὰ λόγου καὶ γνώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων καλλιέργειαν τῆς γῆς, μερίστων ὠφελειῶν παραγωγὸς ἔσεται τῇ πατρίδι, τὰ δὲ καὶ προκαλῶν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους νὰ σκεφθῶσι καὶ ἀποφασίσωσι σύμφωνον πρὸς τοὺς παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυμένους τρόπους τὴν σύστασιν δύο προτύπων δημοσίων ἀγροκτηπῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν κατὰ τὰς νεωτέρας μεθόδους γεωργικὴν, ἄχρις ἂν τὰ ἐκ τούτων ἀποτελέσματα πείσωσι τοὺς κεφαλαιούχους νὰ σκεφθῶσι περὶ τελειοποιήσεως τῶν προτύπων τούτων δημοσίων ἀγροκτηπῶν, μεταγόντες ἐξ Εὐρώπης τὸ διέπον νῦν ἐν Βελγίῳ καὶ Γαλλίᾳ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν σύστημα. Τὴν πολῦτιμον ταύτην πραγματείαν τοῦ ὁ φιλόπατρις κ. Χριστίνης ἐξέδωκε νῦν εἰς ἰδικίωτον φιλλάδιον, ὅπερ εἶναι πλήρες ὁρθοτάτων καὶ πιστικωτάτων παρατηρήσεων καὶ διὰ τοῦτο ἄξιον πολλῆς μελέτης καὶ παρ' ἐκείνων οἵτινες ἀσχολοῦνται εἰς τὴν Γεωργίαν, καὶ παρ' ἐκείνων οἵτινες σκέπτονται καὶ δύνανται νὰ βελτιώσωσιν αὐτήν. Αἱ δαπάναι ἀς ὑπολογίζει ὁ κ. Χριστίνης πρὸς ἴδρυσιν τῶν δύο τούτων δημοσίων ἀγροκτηπῶν εἶναι ἀσήμεντοι σχεδόν, συγκρινόμεναι πρὸς τὴν ὠφέλειαν καὶ τὰς πρακτικὰς γνώσεις ἀς θέλουσι πορίσει τῇ Γεωργικῇ τάξει τὰ ἀγροκτηπία ταῦτα. Ἐχομεν δὲ πεποιθῆσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, γινώσκουσα πόσον ἐνδιαφέρεται ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ὅλον τὸ ἔθνος εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Γεωργίας καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῆς γεωργικῆς τάξεως ἀπὸ τῶν ἐπαχθῶν φόρων, καὶ ἐνορώσα εἰς τὴν χρησιμότητα τῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως προτεινομένων βελτιώσεων θέλει πραγματοποιήσῃ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ταύτην ἥτις, διότι δὲν περιβάλλεται τοὺς δαπανηροὺς ἐκείνους καὶ ἀσλόπους τύπους καὶ διατάξεις τῆς μακαρίτιδος ἐν Τίρυνθι γεωργικῆς Σχολῆς, θέλει εὐδοκίμησῃ, καὶ οὕτω ἀπὸ τῆς ἀπλουστάτης καὶ πρακτικῆς μεθόδου καὶ ἐνασχίσεως τῶν Ἑλλήνων γεωργῶν εἰς τὰ τῆς γεωπονίας, μέλλομεν νὰ προβῶμεν βαθμυδὸν εἰς τὴν τελειοποίησιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγὴν τελειότερων συστημάτων, ἅτινα διὰ τὸ δαπανηρὸν αὐτῶν καὶ τὴν ἐλπίσιν καταλλήλων προσώπων πρὸς ἐκμάθησιν αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ εὐδοκίμησωσιν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἑλλάδι, ἐνῶ, τῷ χρόνῳ προϊόντος, αἱ ἐκ τῆς γῆς προκύπτουσαι ὠφελίαι θὰ προσελεύσων τὴν προσοχὴν πολλῶν πατέρων καὶ θὰ πείσωσιν αὐτοὺς ὅτι δύνανται ἡ Ἑλληνικὴ γῆ, ἐπιστημονικῶς καλλιτερουμένη, νὰ παραγάγῃ τοῖς ἔργαταις αὐτῆς μείζονα κέρδη ἐκείνων, ἅτινα φρονοῦσιν ὅτι θὰ κερδαίνωσι τὰ τέκνα τῶν δηρῶσι ὑπ' ἄλλῳ γινόμενοι καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ καὶ παύσει διὰγοντες, ἐπὶ τέλους δὲ κακὴν κακῶς τὸ ζῆν καταλύοντες ἐν ἐπιμέμπτῳ ῥαθυμίᾳ, χωρὶς νὰ ἀποβῶσι χρήσιμοι οὔτε τῇ Πατρίδι, οὔτε τοῖς οἰκείοις, οὔτε καὶ αὐτοῖς.

Διπλογραφία καὶ Ἐμπορικὴ λογιστικὴ κατὰ τὸν Ὁλλανδικὸν τρόπον. — Τὸ ἀξιολογώτατον τούτου πόνημα ἐξέδωκεν ἐν Κων/πόλει ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Δημήτριος Χαρατσῆς, διδάσκαλος τῆς Διπλογραφίας, ὅπερ ὑπὸ πολλῶν ἐπαινεῖται οὐ μόνον ὡς εὐμέθοδον ἀλλὰ καὶ ὅλως εὐληπτον διὰ τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν καταστιχογραφίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν. Ἐκτὸς δὲ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ἐμποδίζον τὴν δολίαν χρεωκοπίαν, διότι διὰ νὰ κάμῃ τις τοιαύτην, ἀνάγκη νὰ ὑπεξαίρῃ ἢ πραγματείας, ἢ χρεωστικὰ γράμματα, ἢ χρήματα, ἢ νὰ προσθέσῃ ψευδεῖς πιστωτάς, ὁ δὲ τὴν χρεωκοπίαν ἐξελέγχων διὰ μόνον τοῦ «Ἡμερολογίου» δύνανται νὰ τακτοποιήσῃ νέα βιβλία καὶ νὰ ἀνεύρῃ τὸν δόλον. Ἐνῶ ὁ συνήθης τρόπος τοῦ καταχωρίζειν διὰ μιᾶς μονοκοινδουλῆς τὰς πράξεις εἰς τὸ «Ἡμερολόγιον» καθιστᾷ δύσκολον τὸν ἐλεγχον, ὥστε εὐκόλως διαφεύγει τὴν δικαιοσύνην ὁ δόλιος χρεωκόπος. Συνιστῶντες αὐτὸ εἰς τοὺς λογιστὰς τῶν ἐμπορικῶν γραφείων καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, πεποιθῆμεν ὅτι ἀρχομένου ἤδη νέου λογιστικοῦ ἔτους, πολλοὶ θέλουσιν ἐφαρμόσῃ τὸν σύνηθον καὶ εὐμέθοδον τούτον τρόπον τῆς καταστιχογραφίας. Τὸ βιβλίον πωλεῖται παρ' ἡμῖν καὶ τιμᾶται δραχ. 8.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Παναγιώτης Σάλλας ἡνοῖξεν ὀφωπωλεῖον ἴδιον κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς Πλατείας Λεωτσαίου, ἐν ᾧ πωλεῖ ἄλευρα διάφορα, πάντα τὰ εἶδη τῶν ζυμωδῶν σκευασιῶν, διάφορα ὄσπρια, ζῆχαριν, καφὲν καὶ ἄλλα ἐδώδιμα κάλλιστα μὲν τὴν ποιότητα μετριώτατα δὲ τὴν τιμὴν. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸ ὀφωπωλεῖον τοῦ θέλουσι μένῃ λίαν εὐχαριστήμενοι.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας καὶ Ὀπισθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κατσούφρη νεοσύστατον ἀτμομηχανικὸν ἐργοστάσιον τῶν κ. κ. Ἀθ. Τριανταφυλλοπούλου καὶ Ἰωάννου Φιλίππου κατασκευάζονται διάφορα εἶδη ἐργαλείων, ἥτοι μαχαίρια τοῦ καπνοῦ, ἐργαλεῖα ξυλουργῶν καὶ ἄλλα διάφορα, πρὸς δὲ ἐπιδιορθοῦνται καὶ τροχίζονται ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἐργαλεῖα, ἰδίως δὲ τὰ μαχαίρια τοῦ καπνοῦ τροχίζονται πρὸς λεπτά 30 ἑκάστον. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μένῃ λίαν εὐχαριστήμενοι.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, ὑπὸ τὰ κτήματα τοῦ Ἀντωνίου Μάρκου, κείμενον ἐμποροραπτικὸν κατάστημα τοῦ κ. Πέτρου Κυπριάδου ὑπάρχουσιν ἐτοιμα εὐρωπαϊκὰ φορέματα τῆς παρούσης ἐποχῆς, ἀνδρῶν καὶ παίδων ἀπὸ 3 μέχρι 18 ἐτῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Ὁ αὐτὸς ἐμποροράπτης δέχεται καὶ παραγγελλίς. Οἱ προσερχόμενοι ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν ἡνυχιστημένοι ἐκ τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τοῦ στερεοῦ καὶ ὠραίου χρωματισμοῦ τῶν ἐνδυμάτων.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Σαλβατὼρ Τσερόνε, καλλιτέχνης τῆς ζωγραφικῆς, σκηνογραφίας καὶ διακοσμήσεως, εἰδοποιεῖ τοὺς συμπολίτας μας ὅτι διαμένων ἐνταῦθα ὡς σκηνογράφος τοῦ θεάτρου «Ἀπόλλων», δέχεται νὰ ἐκτελέσῃ οἰανδήποτε καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν, ἥτοι διακοσμήσεως αἰθουσῶν, δωματίων κλπ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ τῷ δώσωσι παραγγελίας, ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον ἢ πρὸς τὸν ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ τοῦ κ. Πολιτάκη ἐργαζόμενον κ. Θ. Σ. Οἰκονομόπουλον, βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστήμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας του. Ὁ αὐτὸς καλλιτέχνης ὑπόσχεσται νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας ὅλως νέας καὶ ἀγνώστους εἰς τοὺς συμπολίτας μας.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ῥαπτικῆς δι' οἰκογενείας, ῥάπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' οἰανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίτση.

Ὁ συντάκτης καὶ υπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΑΔΗΣ.